

МОЛОДІЙ КОМУНІСТИЧНИЙ РАЙОН

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

ГОСТІ РАДЯНСЬКОЇ МОЛОДІ

В Комітеті молодіжних організацій СРСР відбулася розмова з об'єднаною делегацією молодіжних організацій Греції, яка перебуває в Радянському Союзі на запрошення КМО СРСР. До складу делегації входять представники Комуністичної молоді Греції, молоді Всегрецького соціалістичного руху, Соціалістичної молоді, Демократичної молоді, Всегрецької організації молоді.

У ході проведеної розмови було обговорено деякі актуальні питання міжнародного молодіжного руху, а також питання розвитку співробітництва між КМО СРСР і молодіжними організаціями Греції.

За час перебування в Радянському Союзі члени делегації грецької молоді відвідують Українську РСР, ознайомляться з досвідом роботи ВЛКСМ серед різних верств молоді, з умовами життя, праці, навчання і відпочинку радянської молоді.

МІСЯЧНИК ДРУЖБИ

1 вересня в нашій країні почався Місячник радянсько-в'єтнамської дружби, присвячений 30-річчю утворення Демократичної Республіки В'єтнам. У його програмі — мітинги і урочисті збори в містах, де діють відділення Товариства радянсько-в'єтнамської дружби. На багатьох з двох тисяч промислових підприємств, будов, навчальних і наукових інститутів, що входять у Товариство на правах колективних членів, організуються вечори, відкриваються фотовиставки, які розповідають про успіхи в'єтнамської нагоди.

«У сільському господарстві належить зробити максимальне можливе для успішного завершення збирання врожаю, заготовлення сільськогосподарських продуктів, нагромадження кормів...». Ці слова постанови Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС» звернені безпосередньо до нас, механізаторів, і наш колектив сприйняв їх як конкретну програму дій. Обговоривши постанову, хлібороби вирішили кожен день працювати з перевиконанням змінних норм, зобов'язалися зібрати цукрові буряки на п'ять, соняшник — на три, зернову кукурудзу — на два дні швидше, ніж передбачали. Посіємо озимі за шість днів (планували за десять). Намічали органічні добрива вивезти на поля і внести у ґрунт до 15 жовтня, підняти зябу до 5 листопада. Завершимо ці роботи раніше відповідно на півмісяця та на місяць.

Які ж нові резерви виявив колектив, з яких розрахунків виходив, беручи підвищені соціалістичні зобов'язання?

Цукрові буряки копатиме механізований збирально-транспортний загін. Така організація праці дає можливість ефективніше налагодити технічне обслуговування агрегатів, маневрувати технікою. Ми врахували, що за нинішніх погодних умов спушений ґрунт і відсутність бур'янів сприятимуть продуктивнішому використанню агрегатів. А ритмічність збирального комплексу забезпечить і від роботи автотранспорту. Прикинули: щодоби виробіток на кожну машину становитиме 15—16 тонн коренів. Вчасно їх перевезти можна тільки при двоїмній роботі водіїв. Про організацію «двоїмки» подбав комітет комсомолу.

Використання резервів залежить і від досвіду, кваліфікації, ставлення механізаторів до справи. У загоні три комбайни. Поведуть їх Іван Єременко, Андрій Яровий, Микола Романенко. Досвіду, завзяття, бакаїна якнайшвидше зібрати врожай їм не позичати. Норма — три гектари, а комбайнери запланували щодоби копати корені на площі не меншій, ніж 4,5 гектара.

Комсомолец Василь Набока на збиранні соняшника, а Олександр Лимонов — зернової кукурудзи перевиконали завдання у півтора рази. Їх успіх запалив інших. Олексій Сергєєв, Станіслав Куриленко, Володимир Інієв, Григорій Гожий наслідують приклад передовиків. На збиранні зернової кукурудзи та соняшника, як і на збиранні цукрових буряків, проявилися взаємодітримка, трудова співдружність механізаторів сусідніх професій, водіїв. За рахунок використання вказаних резервів і зберемо ці культури раніше, ніж зобов'язувалися.

З ПРИЦІЛОМ У ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ

Озимі на площі 1560 гектарів посіємо за шість днів, проводячи роботи тільки двома Т-74 і одним Т-150. Ще кілька років тому про таку продуктивність праці не було і мови. А зараз це реально, бо використовуємо ширококорядні агрегати, механізатори працюватимуть у дві зміни. Прискоримо сівбу також за рахунок перевиконання механізаторами норм, скорочення простоїв техніки. Комсомольці Володимир Бакуменко, Володимир Чубов, молоді сівачі Василь Вергун, Степан Миколаєнко, Андрій Пшепичний та досвідчений механізатор Іван Васильович Чайковський при нормі 36 гектарів за зміну зобов'язалися закласти зерно у ґрунт на площі 44—48 гектарів при відмінній якості роботи.

Виявлення додаткових резервів під час других жнив, сівби озимих примусило задуматися над тим, як швидше забезпечити фронт робіт загонові по вивезенню і вве-

сенню у ґрунт органічних добрив. Хоч ораторії господарства працюють високопродуктивно, у швидкому темпі, і зараз займають у районному змаганні друге місце (у бригаді зорано вже близько двох тисяч гектарів), проте темпи можна значно прискорити за рахунок раціональнішого використання тракторів вночі (вдень на полі — 9—10 тракторів, а вночі — 6—7). Олег Куриленко та Василь Іщенко нині піднімають зябу. До мінімуму скоротили вони простої тракторів під час перезимки. Важливий резерв на оранці — вчасна розбивка площ на загінки. Адже не кожен тракторист може швидко розділити загінку на кратну кількість проходів плугів. Раніше це робили під час оранки. Зараз же загінки готують заздалегідь. Перші дні ударної вахти на честь XXV з'їзду КПРС показали, що темпи оранки зросли. Це дасть можливість закінчити підняття зябу до першого жовтня.

Механізований загін по вивезенню і внесенню у ґрунт органічних добрив очолює молодий механізатор Анастолій Титченко. Цей колектив працює з перевиконанням графіка. Залишилося вивезти гній-сипець на 180-гектарну ділянку, де зберуть кукурудзу та соняшник.

Широкого розмаху на фініші «п'ятирічки» серед механізаторів колективу набрав рух за економію і бережливість. Ставши на ударну вахту на честь XXV з'їзду КПРС, члени бригади вирішили додатково заощадити 4 тисячі кілограмів пального, зекономити 200 карбованців на техдоглядах і ремонтах техніки. Резерви — збільшення завантаження агрегатів, скорочення роботи двигунів під час стоянок, своєчасне проведення техогляду машин.

Підвищені зобов'язання, які ми взяли, виконати не легко, але вони цілком реальні. Працювати доведеться напружено, по-комуністичному.

А. ЛИПА,

заступник бригадира комсомельсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Жданова Новоукраїнського району.

Доярка колгоспу імені Ілліча Новгородківського району Валентина Середенко з початку року від кожної корови вже надоїла більше 2000 кілограмів молока. Ставши на ударну трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС, молода трудівниця докладє усіх зусиль, щоб про виконання річного зобов'язання рапортувати у жовтні.

На фото: В. СЕРЕДЕНКО.

Фото І. КОРЗУНА.

З ТОБОЮ, ЧІЛІ!

Планета обурена. Планета гнівно вимагає припинення фашистського терору, повалення прав людини і звільнення політичних в'язнів Чилі. Фашистська хунта розвінчала себе в очах світової громадськості. Її злочини по жорстокості можуть дорівнювати лише до кривавих розправ гітлерівців у роки другої світової війни. Недавно з'явився страшний вислів: «організація для винищення людей». Такою «славою» поклав себе терор Піночета, спрямований на фізичне знищення політичних в'язнів, сотень і тисяч патріотів Чилі.

Нині комсомольські і піонерські організації нашої області беруть активну участь у розгортанні широкої кампанії — Тижня солідарності з чилійськими патріотами і демократами під лозунгом «Радянська молодь з тобою, Чилі!», який проходить з 4 по 11 вересня. Останній день, 11 вересня, наша молодь відзначатиме як день пам'яті президента Сальвадора Альєнде.

До редакції надходять відгуки, листи наших читачів, творчі молодих літераторів, в яких вони рішуче засуджують дії хунти. Голос трудящих, аокрема ж молоді, настійливо вимагає звільнення Луїса Корвалана і його одноподумців. Над світом шириться нескорена пісня мужнього патріота з гітарою, співця, який пішов із сьогодення, переступивши законні вічності. Віктор Хара став безсмертним.

«Якщо буде потрібно, я зміню гітару на дві злику...»

Віктор ХАРА.

В'язень з гітарою
Проти гвинтівки
Сміло ступає до бою —
Лише мелодія
Гордо і дзвінко —
Струни нескорені — зброю!
Над стадіоном
Пісня лунає, —
«Вексеремос» слухай, Чилі!
Куля співця
На піснєлові вридає —
Ворон у серце поцілює...

Пісня спіткнулася,
Зойкнула струни,
Кров'ю гітара омила...
Та назавжди залишається юна
Пісня... Її не згубити!
Юрій ДМИТРЕНКО.
с. Хмельове
Маловишківського району.

ОБМІН
КОМСОМЛЬСЬКИХ
ДОКУМЕНТІВ

ІСПИТ НА ЗРІЛІСТЬ

Вони надовго запам'ятають той весняний день — 25 березня, коли їм, першим в районі, вручали комсомольські квитки зразка 1975 року.

Урочистий мітинг біля пам'ятника Леніну, покладання квітів до постаменту вождю, хвилююча мить отримання нових червоних книжечок і вітання, вітання... З трепетом у серці брав кожен невеличкий документ із зображенням Ілліча і ще раз клявся бути вірним сином Батьківщини, а гідністю носити горде звання комсомольця.

То був березень. Хід обміну комсомольських документів тільки-но розпочався. Тоді одержали нові квитки найдостойніші числа трудової молоді Знамянського району. А зараз комсо-

мольці вже двадцять організацій носять біля серця новенькі червоні книжечки з зображенням Леніна.

Міськком комсомолу в ході обміну всю свою діяльність спрямовує на поліпшення громадсько-політичної та виховної роботи серед спільчан.

Тому й роботу окремих комсомольських організацій, як і міськкому в цілому, не можна розглядати лише як заповнення та видачу нових облікових карток і квитків.

Слід віддати належне постійній і наполегливій роботі Знамянського міськкому комсомолу. Щоденна оперативність, чіткість дій його працівників забезпечить від доброї підготовленості комсомольських ватажків, їх

обізнаності із справою. Питання обміну не сходять з порядку денного на семінарах міськкому.

Важливою ланкою роботи активу з комсомольцями в ці дні є індивідуальні співбесіди. Вони допомагають глибше вивчити запити й інтереси молоді, активізувати діяльність комсомольських організацій.

Цінний досвід у цьому питанні нагромадили комітети комсомолу локомотивного та вагонного депо. Тут комуністів запрошують на співбесіди, а вони висловлюють свої претензії до роботи організації, побажання. Все це фіксується у журналі, а потім стає предметом детального обговорення на бюро, на семінарах комсомольського активу.

Які ж висловлювання комсомольців переважають? Більшість (Закінчення на 2-й стор.)

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

Постанова бюро ЦК ВЛКСМ «Про завдання комсомольських організацій по виконанню постанови Центрального Комітету КПРС «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС» вказує, що у роз'ясненні висунутих партією завдань, підвищенні трудової і громадської активності молоді важливу роль відіграє комсомольська політична освіта.

В Олександрії перший етап підготовки до нового навчального року в системі комсомольської політосвіти закінчився. На підприємствах та установах працюватиме 75 гуртків і теоретичних семінарів, на 6 більше, аніж у минулому році. Комітети комсомолу прагнуть охопити різними формами навчання максимум чле-

нів в більшості залежить від пропагандиста. Ось тому підбір та підготовка пропагандистських кадрів — першочергова турбота міському комсомолу. Велику допомогу в цьому нам надають партійні організації, направляючи для роботи в молоддю кращих пропагандистів: членів та кандидатів у члени КПРС, освічених фахівців. Вже багато років чудово ведуть гуртки на Олександрійському електромеханічному заводі О. Ф. Клевач і Л. К. Хлєсна, М. С. Корнієнко на ТЕЦ-3, Г. І. Матвєєва в райенергоуправлінні, С. М. Лебєдєва на фабриці «Індпошив» та багато інших. Важко якимось показником визначити ефективність роботи пропагандиста, але цифри красномовні: 1846 слухачів гуртків працюють позаштатними лекторами, агітаторами та політінформаторами, 1109 з них — ударники комуністичної праці, а 850 слухачів нагороджено знаком ЦК ВЛКСМ «Ударник-74».

П Л Ю С
ДОСВІД
МИНУЛОГО

нів Спільки, залучити до гуртків неспілкувану молоді. Цю роботу ведемо, враховуючи досвід минулих років. Наприклад, раніше в місті не було жодного комсомольського гуртка «Основи правових знань». Нині цей курс вивчатимуть слухачі 7 гуртків.

Однією з дієвих форм залучення молоді до вивчення лєнінської спадщини є лєнінські уроки. Гуртківцям запам'ятались уроки «Вчимося комунізму — будемо комунізм», «Іти на подвиг зовеш, комсомольський квиток», «Героїчний подвиг радянського народу — безсмертний» та інші. Слухачі запрошували ветеранів партії і комсомолу, учасників Великої Вітчизняної війни, Героїв Радянського Союзу і Героїв Соціалістичної Праці. Розповіді ветеранів живою ниткою пов'язували події минулого з сьогоденням.

Досвід показує, що до лєнінських уроків слід готуватись старанно і заздалегідь. Ось тому вже зараз методична рада по політосвіті розробляє теми, котрі опрацюватимуться протягом року у гуртках та семінарах. А слухачі і пропагандисти вже готуються до першого уроку. «П'ятиріччя — переможний фініш! XXV з'їзду КПРС — гідну зустріч!».

Не помилюсь, якщо скажу, що високий ідейно-теоретичний рівень та дієвість політичного навчан-

ня в більшості залежить від пропагандиста. Ось тому підбір та підготовка пропагандистських кадрів — першочергова турбота міському комсомолу. Велику допомогу в цьому нам надають партійні організації, направляючи для роботи в молоддю кращих пропагандистів: членів та кандидатів у члени КПРС, освічених фахівців. Вже багато років чудово ведуть гуртки на Олександрійському електромеханічному заводі О. Ф. Клевач і Л. К. Хлєсна, М. С. Корнієнко на ТЕЦ-3, Г. І. Матвєєва в райенергоуправлінні, С. М. Лебєдєва на фабриці «Індпошив» та багато інших. Важко якимось показником визначити ефективність роботи пропагандиста, але цифри красномовні: 1846 слухачів гуртків працюють позаштатними лекторами, агітаторами та політінформаторами, 1109 з них — ударники комуністичної праці, а 850 слухачів нагороджено знаком ЦК ВЛКСМ «Ударник-74».

Для підвищення ефективності навчання необхідно постійно турбуватись про підвищення ідейно-політичного та теоретичного рівня керівників гуртків. Основна форма навчання — це щомісячні семінари пропагандистів, де піднімаються питання політичного гарту молоді. А на заняттях секцій учасники семінарів одержують методичні поради фахівців, діляться досвідом.

Методична рада по політосвіті вже склала перспективний план навчання на новий рік. На відміну від минулого, починаючи з цього місяця, заняття з пропагандистами — початківцями будемо вести окремо, оскільки їм ще не вистачає того досвіду і підготовки, що є у старших. «Новачків» частіше запрошуватимемо у кращі гуртки на відкриті уроки, котрі, до речі, ми плануємо проводити частіше, аніж у минулому році. А ще збираємось організувати кілька виступів пропагандистів на сторінках газет.

В Олександрії вводиться нова форма навчання молодих активістів — факультет комсомольського будівництва при університеті марксизму-лєнінізму. В цьому році факультет зустріне перших слухачів.

А. ГРУША,
секретар Олександрійського міського комсомолу,

ПРОПАГАНДИСТИ
ДІЛЯТЬСЯ
ПЛАНАМИ

В колгоспах, радгоспах та на підприємствах Бобринського району проішли комсомольські збори, на яких молоді обговорили хід підготовки до нового навчального року у гуртках політосвіти. Цьому ж питанню присвячувався і районний семінар пропагандистів. Він пройшов у Бобринському сільськогосподарському технікумі, комсомольська організація якого має чималий досвід ідеологічного виховання молоді. Пропагандисти ознайомились з новими програмами гуртків, обговорили проблеми навчання. На семінарі виступив секретар Бобринського райкому Компартії України В. І. Костюк.

Наприкінці вересня, перед початком занять в мережі комсомольської політосвіти, в районі відбудеться теоретична конференція керівників гуртків.

М. ГРИГОРЕНКО.

скаржаться на своїх секретарів, мовляв, пасивні вони, ініціативи мало. Райком комсомолу уважно вивчає ці думки, та варто розібратися: чи не намагання це вигородити свою особу, звалити всю провину за недовірку на секретарів? Багато було б, щоб не тільки секретарі комсомольських організацій робили певні висновки з таких бесід, але й кожен комсомолец виніс з такої відвертої розмови багаторазові висновки, творити, працювати з повною самовіддачею.

Комсомольський квиток... Свято бережуть його спільчани старших поколінь, гордяться ним, бо він свідчить про належність до славної когорти лєнінців, дає відчуття вічної юності. Шанувати свій квиток закликали молодих робітників Знам'янського сирзаводу комсомольці минулих літ, зустріч з якими відбулася в період підготовки до обміну.

Великою підмогою в час обміну (Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

І С П И Т
НА ЗРІЛІСТЬ

ну — цього відповідального огляду комсомольських рядів, стає наочна агітація. У червоних кутках, в кімнатах відпочинку, просто на робочих місцях яскравий плакат, майстерно виготовлений студентом з життя комсомолу повинні розповідати про честь носити ім'я комсомольця. На жаль, розуміють це лише на сирзаводі, меблевому комбінаті та дистанції цивільних споруд.

Незадовільно хід обміну висвітлюється і в низовій пресі підприємств та колгоспів. Відверто кажучи, редколегії існуючих у районі стіннівок забувають про цю важливу подію в житті комсомолу.

Прикро також, що деякі комсомольські організації порушу-

ють графік обміну комсомольських документів. На початку серпня мали отримати квитки комсомольці райвідділу міліції, міськпожбукмобінату, міськпромкомбінату. Міськом неодноразово попереджував секретарів, але нічого не допомагало. Як же питати з рядових комсомольців, коли секретар комітету комсомолу міськпромкомбінату Валентина Нечипоренко досі не сфотографувалася для нового квитка?!

Обмін комсомольських документів триває. Зараз молоді Знам'янського району несуть трудову ваху на честь XXV з'їзду КПРС. Як важливо, щоб кожен спільчанин відчув свою особисту причетність до історичних справ народу, щоб, отримуючи новий квиток, міг сказати: своєю працею, навчанням, громадською діяльністю чесно заслужив право бути комсомольцем.

Л. ВАСИЛЕНКО,
наш громадський кореспондент,
Знам'янський район.

**Кращому
комсомольському
молодіжному
колективу
МТФ області
3000**

Як ми вже повідомляли, найвищих показників серед комсомольсько-молодіжних колективів МТФ області у першому півріччі добились майстри машинного додому колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринського району. І нині колектив очолює змагання, довший середній надій від кожної корови до 2600 кілограмів.

На фото: молоді доярки колгоспу імені XX з'їзду КПРС з виміслом «Молодого комунара».

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

1. ПРИКЛАД ПОЗИТИВНИЙ...

— Не вступав цього року пікунди. На другий день після випускного пішов у тракторну. Дали ЮМЗ. Скоро приєднались до мене ще кілька хлопців з нашого класу — по традиції більшість лишилась в колгоспі. Уже відпрацювали перші живня, готуємось до других, цукрових. Техніку довіряють, роботу також. Словом, порядок...

Слухати ці слова мені особливо втішно. Бо ж на Володю Куроп'ятника покладали давні надії. Ще коли познайомилися з ним на полях гіталогської тракторної, де проходили перші республіканські змагання юних ораторів. Тоді десятикласник з Богданівки став чемпіоном України в складі команди Кіровоградщини. І старі механізатори-інструктори, очікуючи його роботи, схвально хитали головами: розуміє толк в техніці хлопчина, любить землю, буде хорошим механізатором. От тільки чи захоче, чи встоїть на роздоріжжі після останнього дзвінка? Вчиться ж бо добре, а кого не зманювало свого часу традиційна стежка до інституту на стаціонар...

І тому з такою приємністю слухаю юнакову розповідь про його життя, про життя однокласників-випускників Богданівської середньої школи у новому для себе колективі — в колгоспі «Родина». Перші перевиконачі цюрок, перші надпланові проценти у хлопців. Рівню кладеться стежка юнаків у самостійному житті, впевнені їх кроки.

2. ПРИКЛАД ДЕЩО ІНШИЙ...

— Випускники шкіл цього року? Був один, здається, Юра Кладницький, не пам'ятаю, правда, з якої школи. Попрацював місяць і пішов... Чому? Не знаю. Чи є інші? Не знаю...

Аналогічні відповіді чую не тільки від Лідії Ніколаєвої, секретаря комсомольської організації Знам'янського міськколгоспбуду. Не в'яжеться предметна розмова і з Тетяною Матвейцевою — секретарем комітету комсомолу ПМК-133. Тільки після бізиту до відділу кадрів наразі в'яжеться з'ясувати, що шість випускників шкіл уже працюють в організації. Чи є наставники, чи допоміг їм комітет комсомолу? У відповідь — здивування: хіба це вимагається? Намагаюсь поговорити з ватажками інших комсомольських організацій, однак, секретар-завідуюча відділом шкільної молоді міського комсомолу Тетяна Цурська стримує:

— Мабуть, не варто. Від організації ми не вимагаємо такого обліку. Та й самі даємо інформацію по трудовлаштуванню випускників в обком тільки на 10 вересня. Підключаємо до цього старших піо-

нервожати, які на перше вересня здають нам усі необхідні цифри.

Чому тільки першого вересня, через два місяці після випускного вечора? — Рано ще, Приймальні комісії, як відомо, повідомляють свої рішення наприкінці серпня. Шоправда, в травні ми проводили анкетування десятикласників, і 220 з них у місті й районі виявили бажання йти працювати одразу після школи. Ми навіть розіслали ориєнтовні цифри керівникам відповідних міських і районних організацій, куди збиралися йти випускники. Однак сумніваюсь — чи

Дай руку, випускник

А КУДИ
ЗАПИСАТИ
ВОЛОДЮ?

«Випускники? Трудовлаштування? Ще рано... Встигнемо...». З почуттям незаперечної правоти відповіли в багатьох установах і організаціях Знам'янки. Але факти показують, що життя вимагає іншого. Чому?

Слово школярів тверде...

В міській та районній комісіях у справах неповнолітніх також не може дізнатися, скільки ж випускників працює нині на Знам'янщині. Аргументи секретарів комісій Н. М. Шевцової та А. І. Петренко ґрунтовані на двох причинах.

Деякі підприємства і організації, наприклад, сирзавод, консервний завод, міськхарчоторг, — говорять секретар міської комісії у справах неповнолітніх при Знам'янському міськвиконкомі Н. М. Шевцова, — не інформують нас про те, як трудовлаштувались випускники, яких ми направили до них за путівками. Поки що надійшло тільки чотирнадцять відповідей нам, у районну комісію ще менше — три.

Друга причина вже знайома: ще рано, мовляв, встигнемо. Але чому рано?

3. ДАВАЙТЕ РОЗМІРКУЄМО.

Отже, головний аргумент у прихильників «тільки вересневої активності» полягає в тому, щоб дочека-тися всіх, хто прийде після невдачі

на вступних екзаменах. А як бути, скажімо, з Володею Куроп'ятником і його друзями-однокласниками, які прийшли в рідний колгосп ще влітку? Невже вони не заслуговують на увагу, підтримку? А таких, судячи з анкетування, далеко не одиниці в місті і районі. Приклад колгоспу «Родина» показує — увага, хороше тепле ставлення до поповнення віддається сповна — ударною працею, щасливими долями молодих людей.

А якщо хороші наміри натрапляють на байдажистів? Не знаю, які причини змусли розраховуватися з роботи того хлопчину з міжколгоспбуду, про якого розповідала комсомольський секретар, але думаюється, не від хорошого життя залишив він свій перший виробничий колектив вже через місяць роботи. Хто відповідь, якою буде дальша дорога юнака? Комітет комсомолу на виробничій відмахується: не доручали, у школі твердять, що треба чекати першого вересня, скласти списки, а вже потім...

Тому то й дивує реакція міського комітету комсомолу — тільки через два місяці після випускних екзаменів розпочинати роботу по трудовлаштуванню школярів. І як — починаючи писати списки. Як досягнення розцінюється тут, що вже в перших числах вересня буде зібрано дані. Відколи це час подачі інформації означав початок справжньої роботи в цьому питанні? Цифра, напевне, повинна відбивати не тільки те, з ким працювати, але й те, з ким уже не працювали. Дивно, що навіть у ці перші вересневі дні залучаються до проблем трудовлаштування тільки школи, тільки піонервожати. А виробничі колективи?

Хіба не важливіше було б поговорити ще в червні з секретарями комітетів комсомолу підприємств, організацій і установ міста й району, націлити їх на зустрічі випускників, підготувати резерв наставників, комсомольський актив, який взяв би шефство над поповненням?

Я далекий від того, щоб наділяти цими недоліками тільки знам'янчан. Схоже на те, що в багатьох районах області вирішили зустріти випускників із запізненням на два місяці, що в багатьох місцях токи що складаються тільки списки, випи-суються путівки. А час гаяти не можна. Пора вже давно взяти під пильний комсомольський контроль цю справу. Бо ж кожен день дає нам долі юнаків і дівчат, долі людей, за яких ми відповідаємо.

О. РАКІН,
спецкор «Молодого комунара».

СТАРИЙ Осипенко сидів на подвір'ї, мружачись на сонці, поглядав, як швидко і вправно працювали його сини. Квітень подарував їм погоду теплої днини, мовби допомагав перекривати дах на старій, але ще добрій батьківській хаті. У трьох молодих хлопців робота кипіла. Сонце не встигло підкотитись до zenіту, а вже почали набивати на новенькі пати перші листи шиферу. «Оце, батьку, добрий дах буде, не протече!» — говорив весело найменший, Іван. Батько змовчав. Ще вчора, коли розкривали хату, помітив він, як Петро зняв із даху палече гніздо. Зараз воно валилося на подвір'ї, нікому не потрібне, незграбно, просто збудоване палекою кілька років тому. Сидів і думав, чи згадають про нього діти?

Робота наближалася до кінця. Іван ще забивав останні цвяхи, а брати вже порядкували на по-

двір'ї. Згрібали і стогували солому, підбирали розкидані по двору рейки, обрізки дощок і лат. Батько бачив, як Микола взяв палеце гніздо, зупинився на мить, ні-

НОВЕЛА

би прикидаючи щось у думці, і поклав його на дрова, складені у кутку двору. Засопів невдоволено старий, але змовчав, курив далі свій самосад, покручував сумовитий вус. Аж ось, врешті, зліз із даху Іван. Брати уже милися біля криниці, весело сміючись, лили

один одному на спину криничну воду, покручували від задоволення. Окинувши оком новенький дах, Іван підійшов до батька: «Ну як, подобається?». Батько глянув на дах, потім на сина і нічого не відповів. Хлопці змовницьки перезирнулися, і Микола кивнув наймолодшому. Іван обережно зняв з дров палеце гніздо, покликів Петра і попрямував до гололі зі зламаною верхівкою, що росла у дворі...

Через кілька хвилин брати підійшли до батька, присіли поруч, закурили...

— То що, батьку, — трохи лукаво посміхнувся Іван, — добрий дах буде?

— Добрий, діти! — одказав старий Осипенко, ховаючи задоволену посмішку у свій вус.

Юрій ЮРЧЕНКО.

с. Хмельове
Малорисівського району.

НЕЙТРАЛЬНА СМУГА

Розорана якнайкраще
Нейтральна межа не спить...
Планети від неї важче,
Народам вона болить.

Про мертву її подоби
Кілька мільйонів гін
Подбають не хлібороби —
Солдати усіх країн.

Вдивляються у нейтралку
До темноти в очах...
Лиш вітру розбиті скалки
Дзвенять на її плечах.

Якби над похмурим плаєм

Пройшла хліборобів рать,
То можна було б вражам
Голодних нагодувати.

Якби прикордонну смугу
Взялись оживити поети,
То кожному брата й друга
Дісталось б по букету.

А поки чорнозем скорений,
Кордонів на нім печать...
Нейтральна межа розорана.
Важко її орать.

Володимир БОНДАРЕНКО

В Естонії, над річкою Кей-ла, стоїть і досі замок дядька графа Бенксдорфа. Поряд водопад, споруджений підневільними людьми графа. Тоді багато з них, виснажених тяжкою працею, померло.

ВОДОПАД

І ніч, і день,
І день, і ніч.
З невілних рук,
Піднявшись над рікою,
Він опадає
Богими сторіччями
В безсмертне серце
Пам'яті людської...

Тоді стогнала,
Пішла вода
І плакала померлих
Голосами...
Тенер бузок
Повсюди зацвіта,
А древній парк
Радіє солов'ями —

Те не вмира,
Що встало з рук народу, —
Оця проста
Теорія життя
Іде в майбуттє
Від роду і до роду!

Михайло РОДИНЧЕНКО.
с. Олександрівка.
Долінського району.

ОДА РОБІТНИКУ

Я таким його бачу: відверте
І відкрите лице молоде.
Териконами небо підперте,
Мов руками могутніми день.

Я таким його бачу: над світом
Розвертає він фронт роки,
На космічну високу орбіту
П'ятиріччя виводить стрімкі.

Сотні рік від Дніпра і до Лени
Загнуздав у дроті золоті.
Сотні рік, ніби коні шалені,
Мчать його в електричній їзді.

Він впрошує світлі заводи,
Що вростають в лунку майбуття.
І годинника Праці заводять,
По якому звіряє життя.

Він горнила епохи роздмухав,
Щоби викувати долю вікам.
Скиньте, Слазо, свого капелюха
Перед кепкою робітника.

Він стрімливий, як сонячне гасло,
У невтомності дивній своїй —
Наймудріший мотор мого часу,
Найпотужніший в світі рушій!

Валерій ГОНЧАРЕНКО.

МАТЕРІ

Твої русі, хвилясті коси
Вже покрила сумна пороша.
Тільки ти, як колись, у росах
Молода, чарівна, хороша.

Пам'ятаю: любовно, тепло,
Проводжала мене до школи.
Пахли руки твої, мов стебла,
Урожайним, пшеничним полем.

Ти навчила мене любити
Рідний край і степи зелені,
Тихі плеса й волошки в житі,
Зелен-віти розлогих кленів.

І нехай мене вітром косить,
Буде вірна моя дорога.
І нехай туманіє просинь —
Перейматиму я тривогу.

Зорянисту, як небо, правду
Я нестиму в життя буремне,
Зустрічатиму сонце завжди,
Яке ти дарувала, немко.

Лідія ЧОРНА.

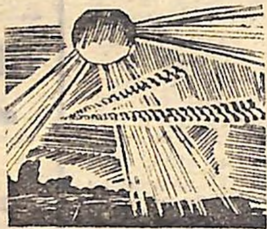
с. Федірки.
Світловодського району.

ЗАСВІЧУЄТЬСЯ ДЕНЬ ОСІННІЙ...

Засвічується день осінній,
Мов розгорається свіча...
Мов хтось несмілою рукою
Тоненький гнотик запалив.
І їжачки каштанів стиглих

Ховаються в пожовклі трави,
Де сушить осінь свої сіті —
Сріблясто-синє павутиння.
А в сітях тих — про літо спомини,
Медові роси чебрецеві,
Медові роси охолоді...
А в сітях тих в лімії розпуні
Листочок борсається жовтий,
Неначе рибка золота.

Євген ЖЕЛЕЗНЯКОВ.

КРАСУ СТАРОВИННОГО ВІЗЕРУНКА ЧАВУННОЇ РЕШІТКИ, МЕРЕЖИВНУ РІЗЬБУ ПО ДЕФЕВУ ЗНОВУ ВІДТВОРЮЮТЬ ЛЮДИ РІДКІСНОЇ ПРОФЕСІЇ — РЕСТАВРАТОРИ МАЙСТЕРЕНЬ ВСЕСОЮЗНОГО ВИРОБНИЧОГО НАУКОВО-РЕСТАВРАЦІЙНОГО КОМБІНАТУ В МОСКВІ. ВОНИ ВІДНОВЛЮЮТЬ ЖИВОпис У СОБОРАХ ДАВНІХ РОСІЙСЬКИХ МІСТ. ВІЛОКАМ'ЯНІ ВІЗЕРУНКИ БАШТ МОСКОВСЬКОГО КРЕМЛЯ, СТАРОВИННІ ТКАНИНИ І ГОБЕЛЕНИ ДЛЯ ПІДМОСКОВНИХ І ЛЕНІНГРАДСЬКИХ ПАЛАЦІВ-МУЗЕЇВ.

ЗА СТАРОВИННИМИ ЗРАЗКАМИ ТУТ РОБЛЯТЬ НЕЗВІЧАЙНІ ТКАНИНИ — ЖАККАРДОВІ. А ТКАНІ РУЧНИМ СПОСОБОМ ГОБЕЛЕНИ ВИКОНУЮТЬ З КОЛЬОРОВИХ ВОЛНЯНИХ НИТОК З ДОДАВАННЯМ ШОВКУ, СРІБНОЇ І ЗОЛОТОЇ ПРЯЖІ.

ЩОБ ОДЕРЖАТИ СВІТЛОСТІЯКУ І ДОВГОВІЧНУ МАТЕРІЮ, ВИКОРИСТОВУЮТЬ ЛИШЕ ПРИРОДНІ КРАСИТЕЛІ — КОРУ КРУШНИНИ І ДУБА, ВІЛЬХОВІ ШИШКИ, КОРИНЬ МАЛИНИ, РОМАШКУ І Т. ІН.

НА ФОТО: ХУДОЖНИЦЯ СВІТЛАНА ПУНГА ВІДТВОРЮЄ МАЛЮНОК СТАРОВИННОЇ ТКАНИНИ ДЛЯ ОДНОГО З ПАЛАЦІВ В ЛЕНІНГРАДІ.

Фото С. СУБОТІНА.

ІСТИНА МИТЦЯ

Піт — це зовсім не погано,
Це на істину вже схоже.
«Степом, степом...» так органно,
Що і висловити не можу.
Степом, степом, де пшениця,
Степом, степом, там, де муки,
Ніби жезла чарівничі
Руки —
Помах, ніби сполох,
Руки —
Помах, ніби спомин.
«Гомін-гомін по діброві...»
Гомін.
Гомін на майдані
Полилося в сині далі,
Розхлюпнулось об причали
Там, де гуси прокричали,
Де промчали коні чалі,
Юності гарячі коні,
Ось і пісня вже на коні,
Я в кімнатній тиші сонній
Витираю піт зі скроні.

Анатолій КРИМСЬКИЙ,

с. Триліси.
Олександрівського району.

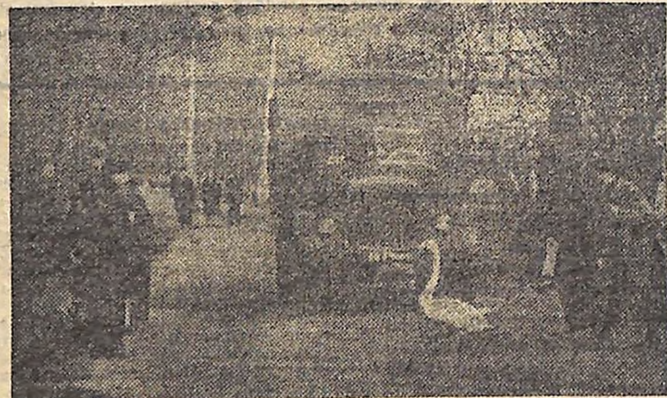

Полетіли над степом
Дикі гуси у вирій.
Помахали услід їм
Віттям верби журливі.
Киньте пір'ячко, гуси,
Із сріблякою, сіре, —
Як у казці, спіймаю
Я на шастя собі.
Ой ви, гусоньки дикі,
Ви повернітесь знову
На ту землю, де вперше
Ви на крилах зияли.

ПОЛЕТІЛИ ГУСИ

Я чекати вас буду,
Як чекають любові,
Принесіть мені казку,
Як в дитинстві колись...

Натаалка ФЕСЕНКО.
м. Кіровоград.

Несподіваний гість.

Фото М. НОЖНОВА.

ХВОРИЙ

— Хворію серцем,
добрі люди, —
В лікарні скажись чоловік,
І тикав пальцем
себе в груди,
Але чомусь...
у правий бік...

ГОСТРИМ ПЕРОМ

ДІАЛОГ

— Ти пив горілку,
чи коньяк?
— Та не згадаю, брат,
ніяк.

— Згадай.
— Напевне, коньячок,
Бо повні очі зірочок.

Борис ЧАМЛАЙ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНИЙ ВИПУСК

«ВІКНО» В НЕБО

Ксенія Юхимівна Шевцова, яка проживає в Кіровограді по вулиці Червоногвардійській в будинку 71, не була свідком останнього дня Помпеї. Від тієї події її відділяють кілька століть, та й народилася далеко від того міста. Історичну Помпею бачила хіба що на картині Брюллова. Та не так давно Ксенія Юхимівна разом зі своїми сусідами вирішила, що землетрус почався саме під їх будинком. Спочатку пролунав вибух на зразок гарматного, а потім з парадних дверей повалив густий білий дим. Запитання: «Що ж то воно таке, люди добрі!» — зависло в повітрі, застигло на обличчях пенсіонерів, які перебували на той час у дворі (молодші були на роботі, в піонертаборах і дитсадках).

Цікавість швидко переважила подив, тож, коли розвіявся дим, сусіди кинулися до свого будинку. І... заспокоїлися. Ніякого землетрусу. Просто провалилася стеля в коридорі у двох місцях. І штукатурка завалила всі підходи до квартири. А як, подолавши перешкоди, все-таки відчинили двері до своїх кімнат, вгамувалися остаточно. Стелі там як провисали животною, так і провисають. На місці, звідки, з почуттям полегшення зітхнули й позабаром знон чинилися, тепер вже на найвищій купі обваленої штукатурки для більшості безпеки.

І Надія Григорівна Татаришцева вже вкотре вголос зачитала сусідам відповідь райвиконкому Ленінського району про те, що ремонт будинку заплановано провести в... 1977 році.

Чекати залишилося мало. Чекали вже більше. А вже останній капітальний ремонт будинку провадився майже 15 років тому. А вікно в стелі — навіть романтично.

О. КАРІКО.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

НУ, „ЗАЄЦЬ“...

— під таким заголовком 9 серпня був опублікований фейлетон у «Макогонівській юшці». У ньому йшлося про грубу поведінку контролера в автобусі.

Виступ газети обговорили на зборах контролерів. Виконуючий обов'язки директора Кіровоградського автопідприємства № 10021 Л. М. Облєднов, що фактично викладає у фейлетоні, підтвердився. За зловживання своїм службовим становищем, грубе ставлення до пасажирів контролеру П. Кос-

ЧОМУ ПЛАЧЕ БУРАТИНО?

ПРИЗНАЙТЕСЯ — вам таки приємно взяти пляшку прохолодного напою у вихідний, сісти за

стіл у Витязівці, скажімо, і відзначити для себе: свіжісінька. Аякже, 31 серпня купусте, є штамп виготовлення на етикетці — 29 числа того ж місяця. Гарантія якості ще на п'ять днів авансом — строк зберігання напою цілий тиждень.

Втирають люди спітніле чоло, беруть спітнілу склянку і... хе-хе, ото ж бо й воно, що не спішіїть ковтати. Чому? А ви добре роздивіться на ту пляшку. Скажете, що Буратіно, зображений на етикетці, вельми симпатичний? Не заперечу. Я не про те. Спробуйте заглянути в пляшку. Або, простіше, підніміть її напроці сонця до очей. Ага, втямили?..

Тільки тепер не треба гніватися. Тут і до вас такі були. Смирненько підходили до продавця, і вона дивувалася. Ні, не з того, що в пляшці катзна-що плаває. Подив у неї зниклає те, як це покупці не знають, що там воно й раніше плавало. І не лише у вашій пляшці. Хочете переконатися? Продавець піднесе вам цілий ящик — вибирайте на здоров'я. Ще й підкаже, ображено, мовляв, варто б уже знати, що це — «Буратіно» Бобринецького райхарчокомбінату. І цим усе висловлено.

Буратіно — малий. Дерев'яний хлопчик ще не знає, що таке окомандування. Інакше він би роздивився в ту мить, коли за сусіднім столиком з такою ж пляшкою дівчатка розлили у склянки звичайну воду з кількома — перелічили можна — бульбашками газу... А можливого вже слюзи улюблених дітей? Тільки чого ж осад підіймається з дна?.. Та не послішайте з висновками. Бо технічний керівник Бобринецького райхарчокомбінату В. О. Іщенко хвалиться, що там у них все гаразд, на місці. Заходьте, напийтеся та й, як казали старі люди, загоніть. Ще захочете — знову зайдіть в Бобринець.

Тільки обминайте десятою дорогою бухгалтера Витязівської чзйної П. Ю. Федоренко. Зустрінете — вона відверто й розведе руками: дійсно, не дотримуються в них правил перевозок названого напою — щоб у критих машинах від спеки «рятувати «Буратіно». Зберігання? Немає в них холодильників. Немає і баста. Так що, шановні, водичка та в пляшечках від семи градусів, передбачених лабораторією в Бобринці на початку її випуску, прогривається до тридцяти. Може й більше. У всякому випадку, не до двадцяти, як належить. І газу в ній — як не було... Розбовтайте осад, і вода — мед!

Отака історія. Що їще? Згоден, треба спитати комсомольських активістів цеху безалкогольних напоїв у Бобринці: чи в злагоді вони живуть із поняттям «якості»?

А. НЕПІЯВОДА.

Бобринецький район.

ПЕРЕПИСУЄМО НАЧИСТО...

● «Так як мені більше не дають премій, я усуваюся від обов'язків. Дайте мені роботу преміальну...».

(Із заяви).

● «Товариш каже правильно: ми косити стадіон не будемо. Бо правління хоче всеюно восени його зорати... А коза паслася там не наша. Бабки Теклі то коза... То причому тут комітет?..».

(З виступу на зборах).

● «...Збори почнуться рано. Потім танці до півночі...».

(З оголошення).

● «Хто хоче поїхати в Світловодськ на турбазу, беріть казани. Але на рибу — заперт. Записайтесь в магазині...».

(З оголошення).

● «...Спробую імпортувати меблі, бо вирішила виїхати заміж... Дзвоніть в любое время...».

(З оголошення).

● «Дитячого сеансу не буде. Кіномеханік строїть...».

(Після кінобудні).

● «Времени погрібна друкарка з відривом від виробництва. Платитимемо, поки постійна закриє декрет...».

(З оголошення).

тецький оголошено сувору догану. Її по-зависло 100 процентів премії.

У свою чергу, секретар комітету комсомолу автопарку Микола Малуха сповістив, що фейлетон обговорювали також з молодими контролерами на розширеному засіданні комітету. Секретарів комсомольської організації управління Т. Шрамко і групкомсору контрольної групи Н. Петух вказано на незадовільний стан виховної роботи з молодими контролерами.

Комітет комсомолу зобов'язав агітаторів та пропагандистів ширше розгорнути роз'яснення завдань колективної підприємства у замахі за місто високопродуктивної праці, високої культури та зразкового порядку обов'язків кожного молодого водія і контролера на своєму робочому місці.

У комсомольських організаціях автобусних колон та контрольною групи заплановано провести збори, на які будуть внесені питання службової етики та культури обслуговування.

ДО ВОЛОДИЇ Дерев'яного приписного мисливського господарства я потрапив уже надвечір. Вторований шлях збігав углиб півострова, де темною плямою зеленів ліс. Зліва, біля гречаного поля, — колгоспна пасіка. Несподівано й побачив перших звірів. Це були граціозні козули, які ніби виїшли помилуватися чудовим заходом сонця.

Шлях, пірнувши у темне шатро лісу, вивів мене до галявини, на якій, немов гриби-боровники, примостилися мисливські будиночки. Поблизу одного з них кремезний чоловік порався біля симпатичного собаки — естонського гончака. Це був старший егер мисливського господарства Павло Іванович Гончаров зі своїм четвероногим другом Караєм. Не так уже й часто мають вони нагоду безтурботно зустрічатися.

— Не раз я чув, навіть від досвідчених людей, такий вислів: «Добре живеться егерям у лісі! Свіже повітря і дичина завжди до столу! А ми, грішні, лише інколи маємо змогу вирватися з полону цивілізації на природу, щоб побачити якийсь звірятко чи дикого птаха», — розповідає Павло Іванович. — На це я їм завжди відповідаю: «А хто ж зберігає для вас цих звірів та птахів від наступу цивілізації?»

Частина нашого мисливського господарства, — продовжує Павло Іванович, — є заповідником по розведенню фазанів. Ще в шістдесяті роки сюди було завезено п'ятдесят птахів. Чагаринкові хані, наявність острівів, достатня кількість кормів та турбота людей дали добрі результати: зараз у заповіднику понад півтори тисячі цих красенів. В угоді багато й інших птахів та звірів. Ми з егерем не раз ходили лісовими стежками і бачили козулю, яких вешкає тут понад двісті Стежко перетинали ліні свині з маленькими смугастими порослятами. Іноді в окресті на трапляли на версі, який зривався з місця і зникав у хащі. Диких звірів тут більше немає. Мешкають тут також зайці-русакі, червоно-лисові, сім'яні собаки, видри та інші звірі. Влітку вони самі знаходять собі їжу, а суворі зимові пори їм іноді буває дуже скрутно. Тоді звірі та птахи і лають до годівниць, в які турботливі руки людей накладають думляного сіна чи смачного зерна. В півнішньому роні Павло Іванович зі своїми помічниками егерем Пилипом Павловичем Житнім та дружиною Галиною Григорівною

вже заготовили багато сіна, деревних і чагарникових гілок, кукурудзи, ячменю та іншого зерна.

З деяких показників ми перевищили план заготівлі кормів майже вдвоє, — розповідає Павло Іванович. — Та, незважаючи на це, продовжуємо поповнювати запаси. Звірі й птахи будуть забезпечені кормами на весь осінньо-зимово-весняний період.

Дерев'яне приписне мисливське господарство — передове в області. Тут не тільки за-

І ВЕПРИ НА ЕКСПОРТ

готовляють власно корми. Мисливці на чолі з лісовою охороною добувають звірів для торговельних організацій області. Першими тут виконали план заготівлі м'яса диких свиней на експорт.

На території господарства за останні роки не зафіксовано випадків браконьєрства. Та й громадські егері завжди поділяють допомогу Павлові Івановичу. Це і В. М. та М. В. Набоки з Дерев'янки, і Л. О. Красовський з Куцесолівки, і О. М. Нагайченко з Онуфріївки та багато інших. Звірі та птахи спокійно живуть в угодді Дерев'яного мисливського господарства, адже про них піклуються люди.

М. ЛИТВИНОВ.

Онуфріївський район.
На фото: егер Павло Іванович ГОНЧАРОВ перевіряє своє господарство.
Фото автора.

НА КІНОЕКРАНАХ У ВЕРЕСНІ

«НАСІМІ» — це нова стрічка азербайджанських кіномитців. Вона розповідає про великого сина азербайджанського народу Імадедіна Насімі, 600-річчя з дня народження якого два роки тому відзначав увесь світ.

Роль Насімі зіграв Расім Бадалев. За його роботу артист на Всесоюзному кінофестивалі в Баку удостоївся призу.

«ГОЛОВНИЙ ДЕНЬ». У фільмі йдеться про нове життя в далекому узбецькому кишлаку. Воно прийшло сюди з п'ятьдесяти тракторами. Виконавці ролі Бориса Пондікова — актор Юрій Кузьменков. Роль тракториста Статі виконує Раджаб Адашев, якийших глядачів по фільмах «Повертайся із сонцем» та «Семург». «Без страху» та ін.

Різьба кіностудія створила стрічку «ВІРНИЙ ДРУГ САНЧО» за сценарієм Юрія Яковлева. Хлопець приїхав до Радянського Союзу разом зі своїми батьками з далекої латиноамериканської країни. Він став учнем в одній з ленінградських шкіл, знайшов нових друзів. Найближчим і найвірнішим другом серед них була дівчинка Рита. В ролі головного героя, Санчо, знімався мексиканський щодяк Сергієво Зурлов. Риту грає Даяна Селенська.

ШАНОВНІ ДРУЗІ!

3.1 ВЕРЕСНЯ ПОЧАЛАСЯ ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТИ І ЖУРНАЛИ НА 1976 РІК ПЕРЕДПЛАТУ НА МОЛОДІЖНІ ВИДАННЯ ПРИЙМАЮТЬ МІСЬКІ І РАЙОННІ АГЕНТСТВА «СОЮЗДРУКУ», ВІДДІЛЕННЯ ЗВ'ЯЗКУ, ПУНКТИ ПЕРЕДПЛАТИ, КОШЕРИ ТА ГРОМАДСЬКІ РОЗПОВСЮДЖУВАЧІ ПРЕСИ ЗА МІСЦЕМ РОБОТИ АБО НАВЧАННЯ.

НЕ ЗАБУДЬТЕ ПЕРЕДПЛАТИТИ газету «МОЛОДИЙ КОМУНАР»

Передплатна ціна:

на рік — 2 крб. 40 коп.

Нам'ягайте: в продаж на роздріб обласна молодіжна газета надходить в дуже обмеженій кількості.

8 ПЕРША ПРОГРАМА.

9.00 — Іспити. (М). 9.10 — к. т. Ранкова гімнастика. (М). 9.30 — к. т. Муз. фільми. (М). 10.00 — к. т. «У світі тварин». (М). 11.00 — к. т. «Клуб кінополювання». (М). 16.10 — Наша афіша. (М). 16.15 — «ХХV а'ляду КПРС — гідну аустрию» (Херсон). 16.40 — «Кожному робітнику — середню освіту». (Миколаїв). 17.00 — Концерт. (Львів). 17.30 — «Поезія». (К). 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — к. т. «Розчинилася школа дверей». (М). 18.30 — к. т. «Назустріч ХХV а'ляду КПРС». (М). 19.15 — Міжнародний фестиваль телепрограм. (Херсон). 19.40 — «Кожному робітнику — середню освіту». (М). 19.40 — к. т. О. Островський. «Ліс». Фільм-спектакль. (М). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — к. т. Продовження фільму-спектаклю. (М). 23.15 — к. т. «Спортивний щоденник». (М). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.15

Наша афіша. (К). 11.20 — Пошук. (К). 11.35 — «Шкільний

екран». Фізика для учнів 10 класу. (К). 12.05 — Для дітей «Сонячне коло». (К). 12.35 — Худ. фільм «Джерело». 1 серія. (К). 13.50 — Тележурнал «Прогрес». (К). 15.00 — Худ. фільм «Райніс». (М). 17.30 — «Таємниця юних». (М). 18.00 — Реклама, оголошення. (К). 18.30 — Муз. фільм. (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «На лапах республіки». (Донецьк). 19.40 — М. Ошраф. «Анулет кохання». Вистава. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави. (К). 21.55 — «Молодіжні звернення до несправжнього». Док. фільм. (К). 22.45 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП Кіровоград-50. вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня Ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.